

willen helpen. Het doel verdient zoo ten volle onze sympathie. Vele tientallen van jaren trokken de Nederlandsche geneesheeren naar Weenen, waar zij in de ziekenhuizen gastvrij werden ontvangen en gelegenheid vonden hun kennen en kunnen te vergrooten. „Is het wonder,” schrijft WENCKEBACH, „dat ik de overtuiging bezit, dat thans een beroep op het geneeskundig Nederland, nu de oude school in de diepste ellende gedompeld is, krachtigen weerklank zal vinden? Helpt ons! Roept de collegae, uw patiënten, de velen, welken het in ons gelukkig vaderland goed gaat, op tot hulp!”

Laat ons dan thans toonen, dat wij dankbaar zijn voor wat wij direct of indirect van de Weensche school geleerd en genoten hebben. Laat ons door ruime bijdragen in korten tijd bijeenbrengen, wat wij kunnen, om den nood in de ziekenhuizen te verzachten.

Ongelukkige bij-omstandigheden hebben de installatie onzer commissie vertraagd. Helpt ons thans verloren tijd in te halen en helpt ons vooral spoedig. Voor de kliniek van VON EISELSBERG werd reeds door de Nederlandsche heilkundigen geld bijeengebracht. Thans is het zaak, dat alle geneeskundigen samenwerken om op de noodkreet van onzen landgenoot WENCKEBACH met een flinke daad te reageeren.

Alle ondergeteekenden stellen zich beschikbaar tot het in ontvangst nemen van Uw gaven.

C. F. A. KOCH, *voorzitter*, Groningen.

G. A. CHARBON, Arnhem.

P. C. DIJKGRAAF, 's Gravenhage.

A. A. HIJMANS VAN DEN BERGH, Utrecht.

C. J. MIJNLIEFF, *Secretaris-Penningmeester*,

Keizersgracht 134, Amsterdam

December 1919.

HULP VOOR DE KINDEREN DER WEENSCH E ARTSEN.

Eenige Weensche artsen hebben daar de regeling ter hand genomen. Hoewel ik nu nog geen opgave van hen ontving over het juiste aantal kinderen, is het toch wel zeker, dat ik plaatsen in Protestantsche gezinnen over heb. Deze overvloed kan echter den Roomschen en Joodschen kinderen niet ten goede komen, omdat (evenals dit bij *alle* bestaande comité's geschiedt) de kinderen slechts bij geloofsgenooten ondergebracht mogen worden. Aangezien nu in Weenen, zooals bekend is, de overgrote meerderheid der artsen Joodsch of Katholiek is, is het zeker, dat ik voor deze groepen te weinig plaatsen heb, omdat hier de verhouding juist omgekeerd is!

Daarom deze dringende oproep: Roomsche en Joodsche collegae, die nog één of meer kinderen kunt opnemen, geeft u toch omgaande op! Zoo graag zou ik Weenen een grooter aantal plaatsen aanbieden voor deze groepen. En spoed is noodig, aangezien de regeling blijkbaar zooveel tijd vergt!

Oss, 16 December 1919.

CORN. A. VERBEEK.

ONGEGROND WANTROUWEN EN MILITAIR GEBAAR VAN EEN ARTS.

Bevreemd heeft het mij, dat iemand als collega PINKHOF alleen is afgegaan op de inlichtingen, die de eene partij hem heeft verstrekt, zonder het audiatur et altera pars in toepassing te brengen. Had hij het wel gedaan, verschillende onjuistheden in zijn stuk waren achterwege gebleven. Maar niet alleen dat door PINKHOF eenzijdig is geoordeeld, hij ontziet zich ook niet vooruit te loopen op hetgeen door den minister van oorlog zal gedaan worden.

De ontdekking, dat „afstaande schouderbladen” een aandoening is, gevaarlijker dan men zou meenen door den invloed, welken dat gebrek uitoefent op het ontstaan van bloedspuwingen, is even geniaal, als de bewering zou zijn, dat zweetvoeten in belangrijke graad invloed zouden uitoefenen op het verloop van epilepsie, nachtelijk bedwaten, slaapwandelen enz., wanneer geneeskundigen den loteling afkeuren voor dat gebrek, dat zij *wel* kunnen zien in plaats van voor de ziekte, die hun werd medegedeeld, doch die zij *niet* hebben kunnen vaststellen.